

Előfizetési díj:

Egész évre 8 kor,
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor.
Külső ár 20 fill.

Megjelenik minden
szerdán

Telefon szám: 96.

SOMOGYI UJSÁG

Felételt szerkesztő és kiadó:

Poór Sándor

Kaposvár,

Irányi-Daniel-utca 14. sz.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény, vala-
mint az előfizetési pénzek, hirdet-
ések és nyilatkozatok.

Börmentetlen küldeményt
nem fogadunk el. Kézira-
tokat vissza nem adunk.

MEGYEI ÉS HELYI ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „KAPOSVÁRI HIVATALNOKOK TÁRSASKÖRE” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Évfordulón.

(F. É.) Villámgyorsan repül az idő! Ma még véres barcokról álmodott a hős, holnap már sirba tette a zarnoki önkény s holnapután feltámad sítét temetőhelyéről, hogy újra kezdje a küzdelmet, a harcot az örök, egyetlen ideálért: a szabadságért.

Tavaszi első napján történt. Egy ország szíve dobbant együtt nagy haldoklójával. Ideges remegéssel vártuk mindnyájan a táviró pernyi üzenetét messze Olaszhonból, Turin városából. Ott küzdte utolsó harcát minden magyar édesapja, a magyar szabadság megte-remtője, Kossuth Lajos.

S megjött a hír. Meghalt a hatalmas földönfutó, az önkéntes számkivetett, a hős, aki milliók szívében talált menedéket akkor, mikor veszte látszott minden, mi szent, mi magasztos.

S gyászba öltözött egy egész ország. Nem az üres külsőségek sötét köntösébe burkolózott, hanem az igaz fájdalom marcangoló érzé-

sével hódolt az elköltözött dicső szellemének. Nem hitte senki, mert nem akarta elhinni, hogy immár a magyar nemzet édesapja, mindnyájunk végső reménysége elszállt körünkől s visszatért az örök fényességbe, mely már itt lent a küzdelmek s nyomorok tanyáján, osztályrészül jutott.

Minő fájdalom az, midőn gyermek elveszti szülőjét, a könnyek minő áradatát váltja ki belőle ez a rettenetes csapás, minő fájdalom lehetett az, midőn egy egész nemzet veszíti el jósa, vele együtt érző, együtt szenvedő atyát, kiben minden reménysége, minden szeretete összpontosult.

S ki élve nem akarta látni rabságban sinylődő hazáját, holta után visszajött. Visszajött oly szívet, lelket megindító, oly hatalmas méretű menetten, melyhez foghatót világtörténetünk sem képes felmutatni. Száguldott a fekete vonat. S a merre robogott, egy gyászba döntött ország zokogása kísérte. Ifju, öreg, egészséges, nyomorgó ott szorogott az indóházakban,

hogy jelen lehessen az utolsó végtisztességén a legnagyobb magyar-nak. Az állomások egymásután tova-
tűntek, de a fájdalom nem szűnt meg a nagy halott iránt.

S a menet megérkezett az ország szívébe. Felravatolták az immár kihűlt tetemet s az ország zarándok utra tért, hogy megtekinthesse a szabadság megváltozójának, a magyar haza igazi édesapjának koporsóját. Letarolták a mezők liliomait, a délvidék minden pálmája neki zöldült, a virágok az ő szomorú elmúlásáért illatoztak. Virágligetek, babérródk fedték ravatalát. Mindenki ott volt, aki csak tehetett, minden magyar képviselte magát temetésén.

S a világ szemtanuja lehetett egy siró, egy zokogó ország mérhetetlen fájdalmának.

A test kihülhetett, nemes lelke magasabb szférákba költözhetett, de nem hűlt ki szívéből dicső emlékezete, nem költözött ki szívéből az örök imádás dicső tényei iránt. Az egyetlen kapocs, mely magyart-magyarral mindenkor egybe-

T Á R S Á G.

Piros rózsák.

(Egy tisztii tragédia.)

Klementisz György főhadnagy, a hadi iskolából visszatért svadronjához. A kaszarnyában éppen úgy, mint Szemenyei egyetemi tanár házában, mindent a régi ben tartott. Társai örültek, hogy kedvelt pajtásukat ismét a svadronnal láthatták, mert György nemcsak a szívének, és a regementnek vált a kedvence, hanem a főváros egész helyőrségén éppen olyan tehetséges, mint lovagias és szeretetreméltó cimborá hirtét vitta ki magának. Bár képzettségével tudása és elegáns életmódjával messze túlszárnyalta társainak legnagyobb részét, szíves és kedélyes pajtási labon állt a legutolsó csapattisztel is és valóban szívből szeretle minden bajtársát. Előkelő társadalmi összeköttetései nem tartották őt vi-sza t tisztársai kisebb mulatságaitól és összejöveteleitől és ha a bajtársak egyike szorult helyzetbe

jutott György részéről a legmesszebbmenő segítségre számíthatott.

Az egyetemi tanár és protektor házában még melegebb szívekre talált. A háziur éppen olyan tudós, mint előkelő férfiú, kinél a társadalmi állás fénye, nagy és régi vgyon súlyával párosult, úgy szerette a leánya főlegényét, mintha a saját fia lenne. És Vera, a ház büszke szépség királynője értette, mint lehet a ketévi kemény tanuló év után érzelt viszonylatás örömeit a boldogságnak valóságos menyországává varázsolni. O. os leány volt, az előkelő gracia és közvetlenség ama keverékéből, melyet ma már csak a nem legelőkelőbb hazak leányainál szoktunk találni.

Ma is csupán helyeslő mosollyal felelt György azon kijelentésére, hogy a mai estét barátai körében fogja eltölteni. Nem érzékenykedett, nem duzzogott és nem is kényeskedett. Sőt, jómutatást kívánt neki és megengedte, hogy kissé becsipjen és hogy e törvényes berugást a következő napon alaposan kialsudja.

György kifünő hangulatban érta lakására, hogy a tisztii banketre átöltözködjék. Szobájá-

ban az ezred hölgyeinek egy csomó pompás meglepetését találta. Mindegyik egy kis revánsal lepte meg a lovagias barátot, aki galaáns figyelmességek terén mindig kimeríthetetlennek látszott és akinek most úgy vélték leggyöngédebben meghaladni figyelmeségét, hogy szobáját szinte elborították a virágok özönével. Az asztalon egy különösen szép bokréta feküdt pompás fehér rózsákból, mellette e levélke:

„Kedves Gyuri. Mégegyszer, mulasson jól! E virágot megbízom üdvözetem átadásával, lefekvés előtt. Fehér rózsámért cserébe holnap pirosat kérek. Egy fehérét tűzőn azonban vallásinórja alá és gondoljon rám, akkor, mikor legjobban érzem magát az este. Verája.”

György magára öltötte az atilláját, és a fehér rózsák egyikét feltűzte. Azután kocsiába ült és a mulatság színhelyére hajtatott.

Mielőtt a kapun belépett, kénytelen volt megállni, mert valami zúllott külsejű ember kalapját eléje tartotta:

— Kérek egy kis segítséget.

György a zsebébe nyúlt és rá se tekintve a koldusra, egy korenát cusztatott

Sirolin

„Emeli az étvágyat és a testet, megadja a köhögést, váladékot, éjszai izmódást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolását.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre s gyógyszerárakban. — Ár Svájcban 4.— korona.

fűz az ő neve, az ő emlékezete. Soha, semmi körülmények között sem moshatják el azt az igaz szeretetet, igaz dicsőítést, mely bevésődött a magyar nemzet szívébe, mely e nővel egybeforott.

Minden elmúlik, minden elmosódik az idők végtelenségében. Elfelejthetjük még anyanyelvünket is, de Kossuth neve még élni fog, tündökölni fog a magyar Pantheon oromzatán akkor is, mindig, örökké.

S e szent napon, dicső halálának évfordulóján tegyünk ünnepélyes fogadalmat, hogy azokat a szentelt tanításokat, melyek ténykedéseiből sugáznak, mindnyájan megszívleljük, mindnyájan követni fogjuk, mert csakis ezeket követve, érhetjük el magyar hazánk felvirágozását.

H I R E K.

— **Kinevezések.** Ő felsége a király Kulin Sándor kaposvári kir. ügyész, — Kelemen Józsefet, Jankó Kalmánt és Dohman Miklóst, a kaposvári kir. törvényszék bíráit, — Szendrődy Dénes kaposvári kir. járásbíró, Batta Béla szigetvári kir. járásbíró a VII. fizetési osztályba sorozott ügyészé, illetve bírákka nevezte ki. Továbbá Schlachta Jenő kaposvári kir. alügyész kir. ügyészé; — dr. Babocsay Jenő kaposvári kir. törvényszéki, dr. Szabady Lőrinc nagyatádi kir. járásbíró, dr. Csillag Dezso csurgói kir. járásbíró, dr. Dulánszky Lajos és dr. Nelky Elek kaposvári kir. járásbíró, végre Diemár Gyula szigetvári kir. járásbíró albirákát, székhelyeiken meghagyásával ügyészé, törvényszéki bíróvá, illetve kir. járásbíróká nevezte ki.

— **Jóteköny takarékpénztár.** A vesztési takarékpénztár részvénytársaság legközelebb tartott évi közgyűlésén jóteköny-célokra 13 ezer koronát szavazott meg. Ritka mint a fehér holló!

— **Halálozás.** Lehotay János kir. telekkönyvezető folyó hó 9-én 55 éves korában Csurgón, hosszas szenvedés után elhunyt.

— **Főúri vadászat.** Festetics Taszilo gróf berzencei uradalmában a héten kezdődnek meg a szalonka vadászatok, amelyeken Ferencz Ferdinánd trónörökös és több főúri kitűnőség vesz részt.

— **Megbízható hírlapi tudósítás.** Egyik kaposvári napilap azt a szenzációs hírt bocsájtotta közre, hogy Somogy-szentmiklós községben akkora éhínség van, hogy a piszkos odúkban lakó emberek a dögtetetőben szerzik be élelmiszereiket. Ezen hírek azután több fővárosi lap is felült és leköszölte a rémes hírt. Persze hogy az egész rémes dologból egy betű sem igaz. Istennek hála, a somogyi föld még mindig ad annyit a népnek, hogy éhínség előtt nem áll. Úgy látszik, a kedélyes napilap minden módon azon törekszik, hogy rossz hízzemű kedélyeskedéseivel, vármegyénk jó hírét befekettíthesse. No ez nem fog neki sikerülni.

— **Kinevezés.** Dörner Zoltán törvényszéki elnök dr. Kaprinay Endre kir. közjegyző helyettesét a kaposvári kir. törvényszékhez a német nyelv tolmácsává nevezte ki.

— **Képviselőválasztók névjegyzékének kiigazítása.** Kaposvár város választópolgárainak névjegyzéke kiigazítására határnapul a bizottság elnöke dr. Rusa Ernő, f. hó 23-ikát tűzte a város háza nagytermébe.

— **A vízvezeték.** A vízvezeték leszámlására kiküldött bizottság e hó 12-én megejtette a végleges leszámlást. Átvizsgálták az összes tételeket és az eredményt közölni fogják a vállalkozó Herczeg testvérek céggel. A bizottsági ülésen jelen voltak: Németh István polgármester, Mőhler János a vízmű igazgatója, továbbá dr. Kovács József városi ügyész,

Dépolld Béla, Kopátsy Sándor és Szabados Imre bizottsági tagok.

— **Új gazdasági tudósító.** A földmívelésügyi miniszter Somogyvármegye szigetvári járására Szóó Lajos hobbi intézőt a gazdasági tudósítói tiszttel bízta meg.

— **Mi volt a halál oka?** Megbízható forrásból jelentik lapunknak a következő esetet: Botos Ferenc 40 éves dióspusztai uradalmi cseléd, még a múlt év november és december havában kétszer alaposan elverte a vele vadházasságban élő nejét, Varga Piroskát, ki azóta folyton betegeskedett s most február 17-én meg is halt. Varga Piroška bátyja jelentést tett az ügyésznek, hogy testvére valószínűleg a sok és súlyos verés következtében halt meg. (Sőt mint tudjuk, ez a brutális férfi már egy másik asszonyt is agyonvert és halált okozó súlyos testi sértést 6 évig ült.) Mint értesülünk, a feljelentés következtében a hullát exhumálni fogják, hogy az orvosok megállapíthassák a halál okát. A vizsgálat folyamatban van.

— **Elfogott vadász.** Lőrincz József merényei csősz f. hó 12-én korán reggel kétszövényű fegyverével vadászott a mezőn, de rajtaesett, mert a csendőrök elcsípték és a puskát elkobozták tőle sőt fel is jelentették.

— **A megszökött szerelmes huszár.** Az alábbi mulatagos esetről ad hírt tudósítónk: A pécsi 8 ik honvéd huszár ezredénél, mint közlegény szolgolt Paksi József, ki midőn az őszszel erre jártak gyakorlaton, N.-Lad községben egy jómódu gazdához volt beszállásolva, hol jól megvendégelték a szegény katonát, ki szemet vetett a gazda fiatal, szép lányára és halálisan bele is szeretett. De az együttlét nem sokáig tartott, mert midőn megharsant a trombita, lóra kellett pattanni a szegény szerelmes huszárnak és a bucsúzásra nem sok idő maradt. Elvágatott a század. Óriási porfelhő takarta be a lovasokat. A szegény huszár meg észrevette, hogy a szívet elvesztette s bánatosan ábrándozott a falusi kislányról. Alighogy hazatért a kaszárnába, rózsás leveleket küldözgetett ideáljának, melyben azt írta,

Az ember pedig rongyos kalapját a kezében felejtve, nem mozdult helyéről. a kezébe. Azután felhaladt a lépcsőn, a ragyogón kivilágított termekbe. Eleinte csodálkozva nézett a főhadnagy után, aztán eltorzult arca, melyről szinte leritt a düh, a gonoszság és alatomosság, mialatt érthetetlen szavakat mormogott maga elé. Lehorgasztott fővel néhány lépést tett, hogy a szálló oszlopainak árnyékába húzódjon, ott megállt és bevette magát valamelyik sarokba, hogy meg ne láthassák.

Ejfélt már elűtötte. A szállóban megszünt a nagy forgalom, a kaput bezárták. Éjszakai csönd és nyugalom ült a kihalt utakon.

A szálloda kapuja kitárult. Sarkanytyuk zörögtek, a kardok csörömpölve verődtek a járdához. Nagy csoport tiszt lépett ki a kapun az utcára. Vagy heten a legközelebbi kávéház felé tartottak.

A szálló oszlopát egy alak vált el, mely azzal összeforrottak látszott. Nesztelen léptekkel surran a csevegő tiszték után. Épen a kávéházba akarnak belépni, egy

bizalmas kijáts azonban megfordulásra készteti őket:

— Szervusz Gyuri.

Az elhanyagolt külsejű ember mondotta e szavakat és szembe állt Györggyel. A tiszték csodálkozva néztek rá és György is mélyen az arcába tekintett. Ez azonban bizalmasan folytatta:

— No, nézz csak jól meg, Gyuri. Én vagyok a Ladinger Józsi. a te öreg barátod, mikor még a »Vörös alma« vendéglősenek a fia voltál. Nos igen, a Józsi, hiszen tudod, hogy az éüst órát, a Zwillingertől a Király-utcában együtt loptuk el.

A tiszték egyike galléron ragadta a fickót és tovább penderítte. A nyomorult a kávéház ajtajába esett. De feltápáskodott és torkaszakadtából kiáltott:

— Igen, igen, együtt loptott velem, és hozzá még engem is becsapott. Magának négy forintot tartott meg és nekem csak kettőt adott. De bezárni csak engem zártak be egyedül, ő a kadétiskolába került. Igen, igen, engem egyedül.

Kihívó állásba vágta magát György előtt és az arcába ordította:

— Mond hát Gyuri, hogy nem igaz! Mond hát az arcomba, hogy igaz-e vagy se.

A tiszték most figyelmesek lettek a jelenetre. György sápadtan, de meg nem rendítve állt előttük.

Egy hadnagy keze gyorsan nyult a kard markolata után. De György megragadta a karját.

— Hagyd, Bogdanovits, ne nyúlj hozzá.

— Ah, hát magad akarod eltiporni? Nem felelt György, a szavak között dermesztő szünetet tartva, — én sem bántom.

Megörültél, Gyuri, — ha csavargó is a kutya, üss a szájára.

György büszkén felegyenesedett. Halott-halvány volt, de változatlanul szilárd maradt.

— Hagyd őt, Bogdanovits igazat mondott.

A következő pillanatban eltűnt egyedül allott. Még Ladinger Józsi is eltűnt. György megboradt egy pillanatra. Azután nyugodtan

Viskovszky János

műkertész

== Kaposvárrott. ==

Ajánlja
dusan
felszerelt

magánosoknál parkirozásokat, fásításokat és minden a kertészeti

faiskoláját,

szakmába vágó munkálatokat.

Csokrok és koszoruk a legszebben és legjutányosabb áron készítetnek és szállíttatnak.

Célja jó, szolid és olcsó kiszolgálás.

A közönség szíves megrendeléseit kéri.

jótállván az oltvány faji minőségéről is. Ajánlja rózsá és egyéb virágkertetét. Elvállal uradalmakuál és

hogy nemsokára meglátogatja. Igen ám, de a szigorú kapitány ur dacára annak, hogy sokszor szabadságot kért a szegény legény, kérését mindig megtagadta. A szerelmes huszár erre elfogta a keserűség és azt mondta a pajtasainak: »Ha nem kapok szabadságot, hát megözöklöm, ha egy napra is, de azt a lányt nekem látnom kell! Így is történt, f. hó 9-én Ladra szökött a szerelmesébe: és boldog volt. De másnap jött a parancsnokságtól a távirat a jegyzőhöz, hogy tartóztassák le Paksi Józsefet. Az előjáróság eleget tett a parancsnak s amint a jegyző felhívta, hogy kövesse és Szigetvárra, innét meg Pécsre kísérteti, így szólt: »Jegyző uram, az Isten áldja meg, még csak felőrt engedjen beszélni az Annuskammal.« — Jól van. Ezután csók, ölelés, bucsuzás. S a szerelmes huszár a vízontszerelem felől meggyőződve, önként bevonult az ezredéhez, hol egy kis büntetés után a dunkliban számíttatja, hogy még hány kis nap van vissza a szababulásáig.

— **Verekedés a piacon.** Csap György szigetvári lakos f. hó 13-án nevével a sertés piacon megjelent s a velük volt hazörzö ebjűk Sziniczki József antalfalusi lakos sertéseit harapdálta, miért is közöttük heves szóváltás történt, melyből kifolyólag össze is verekedtek s egymást alaposan megütlegelték.

— **A kárvalott vigéc.** Szigetvárott (kutyaper) tragikomikus eset történt a napokban. Ugyanis egy könyvkereskedő cég utazója amint az utcán haladt, hát neki ugrott a Kohn Jakab harapós kutyája és téli kabátja ujját togával kihásoította. Az ijedtségtől megrémült és kárvalott vigéc e miatt panaszt emelt a járásbírósnál és 90 korona kártérítést kért a kábattért. De a kutya gazdája vonakodott a kért összeget megadni, hanem csak 40 koronát ígért. Ezi Rothauser Mark (így hívták a károsit) nem fogadta el. A békés elintézés tehát nem sikerült. Délután felek már ügyvéddel és három szabó szakértővel jelentek meg. A szakértők a 90 koronás kábátot 30–40 koronára becsülték. A pár-és perheszédek után, melyek nagyon is mulatságosak voltak, kimondotta a járásbíró az ítéletet, hogy Rothauser kártéri és fejében kap Kohntól

40 koronát és ki-ki a saját ügyvédjét fizeti. Ekkor vakarta csak a tarkóját a vigéc, mert az ügyvédjének 10 koronát kellett fizetni s ha elfogadja per nélkül a 40 koronát, hát még 10 korona haszna is maradt volna, így tehát ő 30 koronát a drága harapós kutya meg szájkosarat kapott.

— **Betörőhumor.** Egyik városka a farsang végén jelmezes álarcos bált rendezett, melyen a helybeli fiatalság egyik kiváló tagja, X ügyvéd betörő-kosztümben fesztővasakkal és tolvajkulcsokkal jelent meg. A jeles kriminálista szellemes ötletét azonban nemcsak a bál közönség honorálta teljes elismeréssel, de a helyi betörők is, mert amikor az ügyvéd ur a pompásan átmulatott éjszaka után hazatért, lakását teljesen kifosztva találta. A kedélyes betörők nyomára még eddig nem akadtak rá.

— **Számos iparág,** melynek szénsavra van szüksége, eddig kénytelen volt mesterseges uton előállított szénsavat felhasználni. Felette nagy hiányt pótolnak tehát a Buziás-fürdőn létesített hatalmas szénsavművek, melyek kartellen kívül a világhírű buzias-fürdői természetes szénsav forrásokból szállítják a vegyileg legtisztább természetes folyékony szénsavat.

— **A magyar újságírás szenzációi!** A Nap a magyar közönség legkedvesebb lapja! A 48-as eszmény és a magyar nem etitörésvésket egyetlen hű és körülhízelten szöszölője. Főszerkesztő: Braun Sándor. Főmunkatárs: Lengyel Zoltán. Naponként 125 000 példány! Egy szám 2 krajcár. A Nap előfizetési ára: Egész évre 16 K. fél-évre 8 K, negyedévre 4 K, egy hónapra 1 K 40 fill.

— **Fidibusz!** A legkitűnőbb magyar élclap. Paratlan népszerűség! Remek szöveg, pompá- képek! Mesésen olcsó! Egy szám 5 krajcár. A Fidibusz előfizetési ára: Egész évre 6 K. fél-évre 3 K, negyedévre 1 K 50 fill, egy hónapra 50 fill. Mutatványszámokat küld a kiadóhivatal: Röck Szilárd utca 9.

GSARNOK.

Uj élet.

Írta: HORVÁTH REZSŐ.

Fenyvesi Andor, a kiváló újságíró, a remek és tehetséges tárcairó, türelmetlenül ült íróasztala előtt és az ujjai között lévő sárganyelű írónnal idegesen dobolt az asztal tetején.

Fenyvesi egyike volt ám — úgynevezett »ambiciózus« — újságíróknak, akiket a népszerűség ezen a nehéz boldogulással kecsegtető és sok kenyéririgy kolléga üldözésétől állandóan zaklatott pályán hamar felkap. Tárcái, amelyeket többnyire álneven írt, állandóan nagy feltűnést keltettek s mindenki egy írói lángész, egy modern zsenit látott benne.

Csak hogy megessett vele az a szörnyű katasztrófa — aminek csak gondolata is rettegéssel szokott eltölteni minden író-embert — tudniillik az, hogy kifogyott a témából. Minden elképzelhető témát feldolgozott már, ugy az utcák, mint a szalonok, zsúrok és bálok alakjait és lassan-lassan, egy napon azon vette észre magát, hogy nincsen már tárgy, amiről írnia lehetne. S ez a nap éppen a mai nap volt, amikor ugy is késett a lap!

Lenézett a gázlámpáktól megvilágított szerkesztői szobából a sötét utcára ahol boldog halandók jártak-keltek s mindenki pihenni sietett, a bizonyára farszító napi munka után, hogy aztán másnap reggel új erővel, új kitarással és új munkakedvvel ébredve, újult erővel álljanak a munkába a gép mellé.

Ezeket a szegény proletár embereket nézve, lassanként némi irigység féle lopózott szívébe, amelyhez valami keserűségnek

nevezhető érzés is járult. Irigyelte azokat a szegény, együgyű, kérges tenyerű munkás-embereket, akiknek jóformán — a béremelés kérdésén kívül, amely náluk tán mindig aktuális — kívánságuk sem lehet, mert bizva-biznak egy szebb jövő, egy jobb kor eljövetelelén, mert hiszen ugy éneklük, hogy: »Szabad lesz a jövő!...«

De a szegény újságíróknak nagyon, de nagyon is sok kívánsága van, amelyek közül perze jó volna, ha csak a fele menne is teljesedésbe. De — szörnyű halatlán a kor az írőkkel szemben — minden szellemi arisztokratának is éppen olyan erősen sőt éppen olyan verejtékes homlok-kal kell megküzdeni azért a bizonyos »mindennapi kenyérért«, amelyet a szájába tesz, mint a munkásembernek. Csakhogy amíg annak a munkásnak többnyire előírás, vagy minta szerint kell dolgozni, addig az újságíró a saját fejéből, a fantáziájából lett gondolatokat veti papírra; mondjuk inkább: a semmiből alkot.

Igy gondolkodott Fenyvesi, amikor halk kopogtatás hallatszott az ajtón, bátor-talan mint aki attól fél, hogy mindjárt ki-parancsolják.

— Szabad! — mondotta Fenyvesi gépiesen és unottan nézett az ajtó felé.

A belépő a kékluzos szedőgyerek volt, aki a lap tarcájának kéziratáért jött.

— Gyere egy óra múlva, — mondta a fiúnak Fenyvesi, amira az éppen olyan félénken, mint ahogy bejött, húzódtott vissza.

Fenyvesi tovább fűzte gondolatait. Valami új eszme, valami új gondolat, ugy látszik épen ma került csak agyát, s ugy látszott, hogy már-már a vidéki munkatársaktól beküldött tárcák közül választ ki egyet, amikor végre mégis jutott valami — ujjak épen nem nevezhető téma — eszébe. Elővette a finom, angol tölthető tollát és a hófehér hasábpapírra leírta a címet »Uj képek.«

De nyomban fogcsikorgatva húzta keresztül-kasul a két szót és aztán türelmetlenül ugrott fel:

— Ha az én nevemet megpillantják egy ilyen dolgozat végén, nevetni fog ez az intrikus had, — és dühösen intett fejével a közös újságírói terem felé.

E pillanatban az előszobából lármá hallatszott, Samu, a szerkesztőségi szolga, kiabált valami idegennel:

— De Fenyvesi ur éppen dolgozik. Nem lehet bemenni!

Valami öblös hang felelt erre, az a bizonyos idegen:

— Eresszen csak bel! Fenyvesi nagy léptekkel termett az ajtónál, amelyet hevesen szakított fel. A lármázók erre hirtelen elhallgattak. Fenyvesi az idegenre pillantott, s aztán örömteli hangon kiáltott fel:

— Szervusz Gyuszi! Hát még élész? Havasi Gyurka volt, a festő. Morózsán felelt:

— Amint látod!

— No csak gyere be a szobámba.

S ezzel máris karon ragadta a rövid, sötétbarna felöltös urat, aki meglehetősen egészséges, jó színben volt. Hosszu haját és bozontos szakállt hordott, s magas homlokú volt, amely alól véstjósloán villogott ki a zavaros kékes szürke szempár. A városban szerte csak Krisztus arcának ismerték, mert annyira hasonlított a festett Kráztus képekre, hogy azt hihette volna az ember, hogy a festményeknek alakja megelevenedve áll előttük.

Hanyagul dobta magát az egyik kényelmes fotelbe. Fenyvesi melléje telepedett és azzal a várakozásteljes, kérdő tekintettel tapadt rája, amelylyel a messi utról megtérteken szoktunk csüggeni, akiket nem akarunk ugyan zavarni kérdésekkel, bár igen-igen sok kérdezni valónk volna. Mégis ugy látszott, sokáig kellett volna várni Fenyvesinek, amíg barátja megszólal, mert az sötét tekintettel meredt maga elé,

és eltöklén az első kocsiállomáshoz ment és haza hajtatott.

Szobájában leült az íróasztalhoz Sokáig, nagyon sokáig írt. A levél az ezredesnek volt címezve. Tiszta határozott szavakkal vázolta a lopott óra történetét. Félig gyermek volt még, mikor valami munkaslányba bolondult bele, akinek kedvéért elkövette a csinyt. Mindent megírt az ezredesnek őszinte és keresetlen szavakban. Hozzáfüzte, mint vezekelt egy egész, öntudatra ébredt életet át ifjúsága gyalázataért, mint törekedett gyermekcsinyére a feledés fátyolát borítani. És e szavakkal fejezte be:

— Ezredes ur! Letagadhatnám a tettet, melyet csak egy ismeretlen csavargó bizonyít, de nem tagadom. A megítévedt királyutcai fiu lophatott egy órát, de a tiszt nem hazudhat és tudja kötelességét.

Leragasztotta a levél borítékot, és a falon levő revolver után nyúlt. Felhúzta a ravaszt és megegyezszer körültekintett barátságos szobájában. Tekintete a fehér rózsacsokorra esett. Letette a revolvért és ismét az íróasztalhoz állt.

Kedves Verám. Nem feledkeztem meg a piros rózsákról. Ígéretem ime beváltom. A többi majd megtudod Kökényesdi ezredes-től. Kérsd öt magadhoz és az ő kezéből vedd át gyónásomat. Gyuri.

A levelet a fehér rózsabokréta-hoz erősítette és a tűkór elé állt. Baljával ajkához szorította a rózsákat, jobbajával pedig a golyót küldte agyába.

És kiömlő vére a fehér rózsákat pirosra festette.

Rajna Ferenc.

s egyáltalában nem látszott meg rajta, hogy beszélni akar.

Fenyvesi törté meg a csendett:

— Haragszol a Samura?

— Ah!

— Tudod ő már régi emberem és ennél fogva többet megengedhet magának, mint a többi. Megbocsájtatsz neki.

— Törődöm is vele.

— Ha jól emlékezem, — kezdte ujalag Fenyvesi — épen egy éve, hogy nem láttalak.

— Ugy gondolom, — mondta Havasi hidegen.

Aztán sietve tette hozzá:

— Most azonban nem ez hozott engem ide...

— Hanem?

— A „szerkesztő urnak” jöttem panaszkodni.

Fenyvesi ajka széles mosolyra nyílt és barátságosan szorítván meg a festő kezét, mosolyogva mondta neki:

— Én neked „Bandi” vagyok.

— Ne kinnoz még te is barátom — mondta hevesen, csaknem kiabálva Gyuszi, amire Fenyvesi ijedten ugrott fel.

— De hát beszélj, az Istenért, mi a bajod?

— Barátom — kezdte a Krisztus-képű — értsd meg lelkiállapotomat! Tegnap reggel még boldog völgyben voltam, a Halmay Emilia völgyébe s ma már csak egy szegény hajótörött...

— Halmay Emilia? Az a gazdag leány?

— Az. Képzeld: tegnap este az Emilia papája diszkrétén félrehívott a dolgozószobájába, ahol nagy himezés-hámozás, nagy kerülgetés után a tudomásomra hozta, hogy Emilia kezét nem adja nekem, mert a Stefánics nitrovinci líkőrgyáros időközben megkérte...

Nem tudta tovább folytatni. Görcsös zokogás vett erőt rajta. Beletemette az arcát a két tenyerébe és görcsösen vonaglott meg teste.

Fenyvesi szánakozva, mely sajnálattal eltelve nézte a barátját, majd odalépett hozzá és gyengéden felemelte, mondva:

— Ugyan, Gyuszi, hát így tesz egy férfi? Hat sirni kell, ha kikoszarznak? Ellenkezőleg. Mutasd meg az öreg Halmaynak, hogy ha a leányát nem is adta hozzád, azért nem haltál bele!

A hangja szenvedélyesen csengett a szobában, ahogy folytatta:

— Emilia meg, ha hozzámegey Stefánics-hoz, ahhoz a vad horváthoz, kimutatja, hogy irántad érzett nagy szerelme nem volt egyéb...

— Róla ne beszélj! — szakította félbe ingerülten Gyuszi. — Emilia szeretett engem és bizonyára még most is szeret s ő nem is oka annak, hogy az apja megtagadta kezét tőlem...

— Jól van, látom, hogy még mindig olyan lángolóan szereted, mint eleinte...

Gyuszi felállt. Zsebkendőjével letörölte a könnyeit. Majd nagy léptekkel járni kezdett a szobában fel és alá, miközben kezeivel élénken gesztikulált.

— Barátom — mondta — te tudod, hogy réám nézve milyen nagy, sőt óriási áldozatokat hoztam Emilia kezének elnyeréséért! Tudod-e, hogy mennyire fájt a szívem, amikor meghívtatok közéték s már az első estén el kellett mennem közületek m. rt jóakaróim megsúgták, hogy az öreg Halmay szolidnak akar látni, mert máskülönbben megtagadja tőlem az Emilia kezét. Oh mennyire fájt nekem az, hogy nélkülözni kellett bohém társaimat, mert nem járhattam velük össze többé, meg a kedves, öreg, füstös Commerce-kávéházamat, amely ugyszólván már a második otthonomná vált!... De most mulatok, lumpolok és éjszakázok, mert új életet: bohémeletet akarok kezdeni!... Eddig feláldoztam Emiliáért az én legkedvesebb társaságomat, amely pedig össze volt nőve velem, szívemmel-lelkemmel... Eddig

visszatartottam magamat sok olyan dologtól, amelyről annakelőtte azt hittem, hogy nem tudnám a mellőzését túlélni, de most a bohémek között én leszek a legbohémebb!... Én leszek a dohányosok között a legdohányosabb!... Megtanítottak rajta!

S szenvedélyesen dobta magát a fotelba.

— Adjon az Isten egészséget hozzá! — mondta Fenyvesi és mosolygott barátja kedélyhangulatának ilyen hamar levő elváltozásán.

Gyuszi újra felállt, vette a kalapját és miközben Fenyvesinek karját szorongatta, csendes melankóliával kérőleg mondta neki: — Ha végzel Bandi, gyere át a Commerce-be. Egy kis pezsgőt akarok ma veled itatni, meg a többiekkel is...

Fenyvesi kikísérte a lépcsőházig, ahol megvárta, amíg Havasi a lépcsőn lebortorkál S aztán ujjongva rohant vissza a szobájába, ahol a tarca témát sietve dolgozta fel előbb agyában, hogy az anyagot elrendezve, a gondolatokat papírra vesse, miközben jóízűen mondogatta:

— Pompás! Pompás!... Ez a Gyuszi éppen jókor jött! Milyen jó téma az, amit ő elmondott: a festőművész szerelme tárgyának kedvéért lemond bohém társaságáról, amelybe — közmondásos szoliditását próbára teendő — meghívták, lemond a lumpolásról, le az éjszakázásról és szolid ember módjára él... A leány azonban kiadja neki az utat, mert gazdag kérést ünik fel a látóhatáron, akinek kedvéért lemond a festőről... A festő pedig visszamegy hűtlenül elhagyott társaságához: a bohém fiúk közé és elefelejt a hűtlen leányt... Így nil... Pompás dolog! No Gyuszi, ezt ma igazán nagyon köszönöm neked, hogy — jóllehet akaratodon kívül — ilyen pompás témához juttattál!

S leülvén az íróasztalhoz, sercegő tolla gyorsan szántotta végig a papírost, amelyen gombamódra termettek a szavak, a sorok, majd meg meguk az egyes kutyanyelvek s amikor a szédőgyerek ismét bejött a kéziratért, majdnem megölelte azt örömeiben...

Kaposvár r. t. város polgármesterétől.

2777. szám.

1908.

Pályázati hirdetmény.

Kaposvár r. t. város **pénztárnoki állása** lemondás folytán megüresedvén, ezen állásra, mely évi 2000 korona (kettőezer korona) fizetéssel, 700 korona (hét-száz korona) lakbérrel, korpótlékkal és nyugdíj igényvel van egybekötve, Somogyvármegye alispánjának 5318/1908. sz. megbízása folytán ezen a **pályázatot hirdetek** azzal, hogy az ezen állást elnyerni óhajtok **folyó évi március hó 26-ának d. e. 9 órájáig** képesítésüket igazoló okmánnyal felszerelt kérvényüket a vármegye alispánjához címezve hozzám adják be.

Az ezen választással nyert megbízás 1909. évi január havában meg tartandó általános tisztújításig tart.

Kaposvár, 1908. március 14-én.

Németh István,
polgármester.

A magyar ujságírás szenzációi!

A NAP

A magyar közönség legkedvesebb lapja!

A 48-án eszmény és a magyar nemzeti törekvések egyetlen hű és kérielhetetlen szószólója.

Főszerkesztő:

Főmunkatárs:

BRAUN SÁNDOR.

LENGYEL ZOLTÁN.

Naponként 125,000 példány.

Egy szám: 2 krajcár.

A NAP előfizetési ára:

Egész évre - - - 16 kor. — f. || Negyed évre - - - 4 kor. — f.
Fél évre - - - 8 kor. — f. || Egy hónapra - - - 1 kor. 40 f.

FIDIBUSZ

A legkitűnőbb magyar élclap!

Páratlan népszerűség. Remek szöveg. Pompás képek. Mesésen olvasó.

Egy szám 5 krajcár.

A FIDIBUSZ előfizetési ára:

Egész évre - - - 6 kor. — fill. || Negyed évre - - - 1 kor. 50 fill.
Fél évre - - - 3 kor. — fill. || Egy hónapra - - - 1 kor. 50 fill.

Aki a Fidibuszra legalább egy fél évre előfizet, ingyen kapja a díszes „Fidibusz-naptár”-t.

Mutatványszámokat küld a kiadóhivatal: Budapest, Rökk Szilárd-u. 9.

137. szám.

1908. vht.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a lengyeltóti kir. járás-bírósnak 1908. évi Sp. 7/3. és 18/3. számú végzése folytán dr. Berzsenyi Gerő lengyeltóti ügyvéd által képviselt **Ember József** pamuki lakos felperes részére **Szalay Sándor és neje Ambrus Mária** pamuki lakos alperesek ellen 208 kor. tőkekövetelés a jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 2934 koronára becsült ingóságokra a lengyeltóti kir. bíróság 1908. V. 76/2. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglalítatott követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperesek lakásán Pamuk községben leendő megtartására határidőül 1908. évi március hó 29-ik napjának délelőtti 10 órája kitűzetik, amikor a bíróság lefoglalt Ganz-féle hengerek, hengerszája és 17 db sertés a egyéb ingóságok a legtöbbet igérőnek készpénzfizetése mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna az az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnél irásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt affüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Lengyeltóti 1908. évi március hó 15. napján.

KESZTHELYI.

:kir. bír. végrehajtó.

VICZE LÁSZLÓ

szijgyártó és nyergesmester

K A P O S V Á R O T T.

Ajánlja magát a szakmájába vágó minden munkák jó, gyors és pontos elkészítésére.

Raktáron tart

nyergeket, lószerszámrészeket**== és bőrkenőcsöket. ==**

Kaphatók nála nyárra

bogárccsipés elleni hálók,

ugy egyéb lukszusfelszerelések.

Nyomdai munkákat

jutányos áron készít

Hagelman Károly

könyvnyomdája

Kaposvár.**200 korona** a modern technika legújabb remeke a**Mignon írógép**

Különös előnyei:

Bárki tanulás nélkül rögtön ír.
Azonnal és állandóan látható
írás. — Legegyszerűbb szerkezet.
Acél betűk. — Másol és sok-
szorosít. — Bármely drága író-
géppel egyenrangú. 1 évi jótállás.

SZABADALMAZOTT IPAR.**Budapest, VII., Csengery-utca 24.**

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában.

Szőlőoltványok.

Bajtisza Ripária-Portális alanyon oltott elsőrendű dűsgyökérzetű, teljes felelőség mellett szállítok — következő fajokban:

Borfajok: Erdei, Olasz-Rizling, Kövidinka, Nemeskadarka, Furmint, Slankamenka, Burgund, Oporto, Mézész-Fehér, Karbenet, Sárféher, Ezerjó, Mirkovácsi, Muskotály.

Csemegefajok: fehér és piros Chasselas, Passatuti.

1000 db sima zöldoltvány	80 kor:
1000 „ gyökerez I. oszt. 2 éves	180 „
1000 „ II. oszt.	140 „
1000 „ sima Ripária-Portális I. oszt.	16 „
1000 „ II. oszt.	9 „
1000 „ gyökerez I. oszt.	30 „
1000 „ II. oszt.	18 „
1000 „ fasoltvány I. oszt.	200 „
1000 „ II. oszt.	140 „

Tavaszi szállításra is elfogadok már most rendelést. Előlegül az ár egynegyed részét beküldeni szíveskedjék.

Bort a legjobb minőségben napi ár szerint szállítok.

Tisztelettel

Sárkány József
GYÖNGYÖS, (Hevesm.)

Teljesen kipróbált,

minden tekintetben kifogástalan használt IV-es számú „YOST“-írógépet, utolsóelőtti modellünk, ajánljuk 300 koronaért, esetleg részletfizetésre is. Új, X-es számú gépünk ára 600 kor. 5% pénztári engedmény.

A „YOST“-írógép nem szalagos gép,

minek követeltében írásának tisztaságát más gép utol nem érte. Mindkét gépet bemutatjuk az ország bármely részében vételkötelezettség nélkül. Bővebbet

„YOST“-írógép r.-t. Budapest, VII., Erzsébet-körút 9-II. (New-York palota.)

Káldor M. igazgató.

Muschong-Buziásfürdői Szénsav-művek

ujjonnan berendezve kartelen kívül szállítanak azonnal bármily mennyiségű természetes vegyileg legtisztább folyékony

SZENSAVAT

a világhírű buziasfürdői szénsavforrásokból szódavígyártáshoz, vendéglősöknek és egyéb ipari célokra

Össze nem tévesztendő mesterségesen előállított, kevésbé kiadós szénsavval.

Megbízható, szigorúan lelkismeretes kiszolgálás!

BUZIASFÜRDŐI ÁSVÁNY ÉS GYÓGYVIZEK

1/1 és 1/2 literes üvegekben.

Szív-, vese-, és hólyagbántalmaknál utol nem ért gyógyhatás.

Elsőrendű asztali víz!

Felvilágosítással készségesen szolgál

Muschong-buziasfürdői szénsavművek és ásványvizek szétküldési telepe Buziasfürdőn.

Sürgönyeim: Muschong, Buziasfürdő. — Interurban telefon 18. sz.

Pollitzer Sérvambulatorium.

Nyilvános orvosi rendelő intézet sérvbajosok, ferdénnyöttek és amputáltak részére.
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 8. (Félemelet)

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybe vétele vásárlásra nem kötelező.

Orvosi ellenőrzés, mérsékelt árak.

Egyéni speciális kezelés.

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától feljebb. Vidéki rendelések az intézet szakorvosa által lelkismeretesen felülvizsgálatnak a pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközöztetnek. Higiénikus cikkek a legfinomabb minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatók. Tucatonta kény 2—16 koronaig.

Ugyanott Jelent meg „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatója.

15—52

Stock Cognac Medicinal

szavatolt valódi bórparlat

CAMIS és STOCK

gőzpárolótelepéből

BARKOLA.

Cognac gőzfőzde állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben.